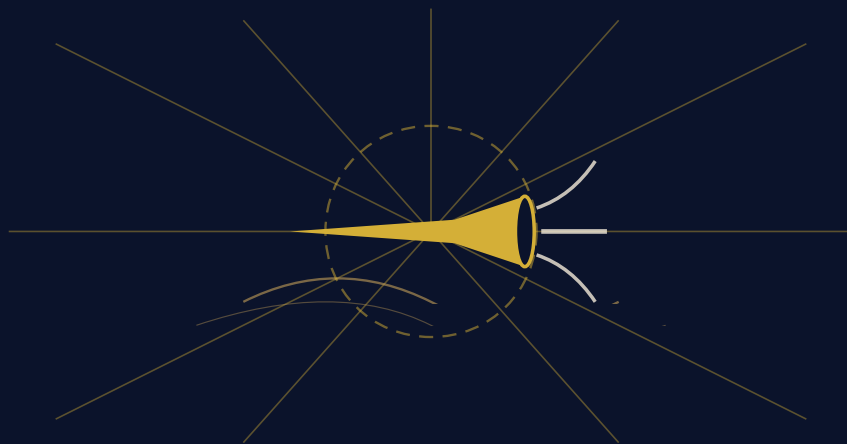

PERIODIČNO IZDANJE

PORUKA SEDMOG ANĐELA

Svezak I / Broj 4 • 1. srpanj 2026.

*"Nego u dane glasa sedmoga anđela, kad on zatrubi, dovršit će se otajstvo
Božje, kao što je on to navijestio slugama svojim prorocima."*

OTKRIVENJE 10:7

SADRŽAJ IZDANJA

Dobrodošli u četvrti broj prvog sveska časopisa "Poruka Sedmog Anđela". Ovo izdanje posvećeno je dubljem razumijevanju proročkih istina i dovršetku Božjeg otajstva kroz sustavni pregled epoha, vremena i spasenja.

1. PROUČAVANJE SVETOG PISMA

Studija IV. Epohe i dispenzacije označene u razvoju božanskog plana

Stranica 3

2. IMA LI NADE ZA ONE KOJI SU UMRLI NESPAŠENI

Biblijska istina o ljudima koji nikada nisu prihvatili Isusa - Nastavak

Stranica 7

3. I BOG JE PLAKAO...

Poglavlje 1: Razumijevanje zašto Bog dopušta zlo i Njegova suosjećajnost

Stranica 11

4. BESPLATNA BROŠURA I KONTAKT

Udruženi Istraživači Biblije

Zadnja stranica

STUDIJA IV. EPOHE I DISPENZACIJE OZNAČENE U RAZVOJU BOŽANSKOG PLANA

Božji plan određen i sustavan — Tri velike epohe svjetske povijesti — Njihova prepoznatljiva obilježja — "Zemlja ostaje zauvijek" — Svijet koji dolazi, nova nebesa i zemlja — Potpodjele ovih velikih epoha — Važna obilježja Božjeg plana koja se time iznose na vidjelo — Prepoznati red otkriva sklad — Ispravno razlaganje Riječi istine.

Kao što neki u neznanju pogrešno prosuđuju vještinu i mudrost velikog arhitekta i graditelja po njegovom nedovršenom djelu, tako i mnogi danas u svom neznanju pogrešno prosuđuju Boga po njegovom nedovršenom djelu; ali s vremenom, kada se gruba skela zla, koja je bila dopuštena radi čovjekove stege i koja će konačno biti podređena njegovom dobru, ukloni, a otpad raščisti, Božje dovršeno djelo univerzalno će objaviti njegovu beskrajnu mudrost i moć; i vidjet će se da su njegovi planovi u skladu s njegovim slavnim karakterom.

Budući da nam Bog govori da ima točno utvrđenu svrhu i da će se sve njegove svrhe ostvariti, na nama je, kao njegovoj djeci, da marljivo ispitujemo koji su to planovi, kako bismo se našli u skladu s njima. Zapazite kako izričito Jehova potvrđuje nepromjenjivost svoje namjere: "Zakleo se Jehova nad Vojskama, govoreći: Doista, kako sam zamislio, tako će se zbiti; i kako sam naumio, tako će i biti." "Jahve nad Vojskama je naumio, i tko će to poništiti?" "Ja sam Bog, i nema drugoga; Ja sam Bog, i nitko mi nije sličan,... Moj će naum opstati, i učinit ću sve što mi je po volji:... Da, rekao

sam, to ću i dovesti do ispunjenja; naumio sam to, to ću i učiniti." (Iza. 14:24-27; 46:9-11) Stoga, koliko god Božje postupanje s ljudima izgledalo nasumično ili tajanstveno, oni koji vjeruju ovom svjedočanstvu njegove Riječi moraju priznati da je njegov izvorni i nepromjenjivi plan, nekada i sada, sustavno napredovao prema svom dovršetku.

Dok mnoštvo čovječanstva, pipajući u tami neznanja, mora čekati stvarni razvoj Božjeg plana prije nego što shvati slavni karakter Božanskog Arhitekta, privilegija je djeteta Božjeg da kroz vjeru i svjetlost svoje svjetiljke vidi pretkazane slave budućnosti, i da time cijeni inače tajanstvena postupanja u prošlosti i sadašnjosti. Stoga se, kao zainteresirani sinovi Božji i nasljednici obećanog nasljedstva, obraćamo Riječi našeg Oca kako bismo iz tamo danih planova i specifikacija razumjeli njegove namjere. Tamo učimo da Božji plan, u odnosu na čovjeka, obuhvaća tri velika vremenska razdoblja, počevši od čovjekovog stvaranja i protežući se u neograničenu budućnost. Petar i Pavao ova razdoblja nazivaju "tri svijeta", koje prikazujemo u sljedećem dijagramu.

VELIKE EPOHE NAZVANE "SVJETOVIMA"

VELIKE EPOHE NAZVANE "SVJETOVIMA"

Ove tri velike epohe predstavljaju tri različite manifestacije božanske providnosti. Prva, od stvaranja do potopa, bila je pod posredovanjem anđela, i Petar je naziva "SVIJET KOJI JE BIO." 2. Petr. 3:6

Druga velika epoha, od potopa do uspostave Božjeg kraljevstva, pod ograničenom je kontrolom Sotone, "kneza ovoga svijeta", i stoga se naziva "OVAJ SADAŠNJI ZLI SVIJET." Gal. 1:4; 2. Petr. 3:7

Treća treba biti "svijet bez kraja" (Iza. 45:17) pod božanskom upravom, Božje kraljevstvo, i naziva se "SVIJET KOJI DOLAZI—u kojem prebiva pravednost." Heb. 2:5; 2. Petr. 3:13

Prvo od ovih razdoblja, ili "svjetova", pod posredovanjem anđela, bilo je neuspjeh; drugo, pod vladavinom Sotone, uzurpatora, uistinu je bilo "zli svijet"; ali treće će biti era pravednosti i blagoslova za sve obitelji na zemlji.

Zadnja dva od ovih "svjetova" najizrazitije se spominju, a izjave vezane uz njih u oštrom su kontrastu. Sadašnje, ili drugo razdoblje, naziva se "sadašnji zli svijet", ne zato što u njemu nema ničeg dobrog, već zato što je u njemu zlu dopušteno da prevladava. "Sada oholice držimo sretnima; da, napreduju oni koji čine bezakonje; da, oni koji iskušavaju Boga čak se i izbavljaju." (Mal. 3:15) Treći svijet ili epoha spominje se kao "SVIJET KOJI DOLAZI—u kojem prebiva pravednost", ne zato što u njemu neće biti zla, već zato što zlo neće prevladavati.

Brisanje zla bit će postupno, zahtijevajući cijelih prvih tisuću godina. Zlo tada neće vladati; neće prosperirati; više neće biti tako da zli cvjetaju; nego "pravednik će cvjetati" (Ps. 72:7), "poslušni će uživati dobra zemaljska" (Iza. 1:19), a "zločinci će biti istrijebljeni." Ps. 37:9

Ovako sagledano, sljedeća dispencija bit će toliko različita da će biti prava suprotnost sadašnjoj u gotovo svakom pogledu. Riječi našeg Gospodina pokazuju zašto će postojati razlika između sadašnje i buduće dispencije. To je zato što će On biti knez ili vladar svijeta koji dolazi, te će u njemu pravednost i istina prosperirati; dok zbog toga što je Sotona knez (vladar) ovog sadašnjeg zlog svijeta, zlo

prosperira, a opaki cvjetaju. Upravo zato što, kako je Isus rekao, knez ovoga svijeta "nema ništa u meni"—i stoga nema interesa za njegove sljedbenike osim da im se suprotstavlja, iskušava ih, uznemirava i udara (Iv. 14:30; 2. Kor. 12:7)—u ovom sadašnjem zlom svijetu ili epohi, svatko tko želi pobožno živjeti pretrpjet će progonstvo, dok opaki cvjetaju poput zelenog lovora. 2. Tim. 3:12; Ps. 37:35

Isus je rekao: "Moje kraljevstvo nije od ovoga svijeta", i dok era ili "svijet koji dolazi" ne dođe, Kristovo kraljevstvo neće kontrolirati zemlju. Zato smo i poučeni da se nadamo i molimo: "Dođi kraljevstvo tvoje, budi volja tvoja na zemlji." Sotona je "vladar tame ovoga svijeta", i stoga "tama pokriva zemlju, a mrkla tama narode." On sada vlada i djeluje u srcima sinova neposlušnosti. Ef. 2:2; 6:12

Mora postojati neki vrlo važan dio plana velikog Arhitekta za ljudsko spasenje koji još nije potpuno razvijen—inače bi novi knez i nova dispencija već odavno bili uvedeni. Zašto je to bilo odgođeno za određeno vrijeme, kao i način promjene od sadašnje vladavine zla pod Sotonom u vladavinu pravednosti pod Kristom, točke su interesa koje će kasnije biti potpunije prikazane. Zasad je dovoljno reći da će kraljevstva ovoga svijeta, koja su sada podložna Sotoni, u pravo vrijeme postati kraljevstva našeg Gospodina i njegovog Krista. (Otkr. 11:15) Kontekst pokazuje da će se prijenos izvršiti kroz opće vrijeme nevolje.

S obzirom na to, Isus je rekao: "Nitko ne može ući u kuću snažnoga i oplijeniti mu pokućstvo, ako prije ne sveže snažnoga; tada će mu kuću oplijeniti." (Marko 3:22-27) Tako smo poučeni da Sotona mora prvo biti svezan, obuzdan i svrgnut prije nego što Kristova vladavina pravednosti i mira bude mogla biti uspostavljena. Stoga je prikazano da je ovo vezanje Sotone prvo djelo nove dispencije. Otkr. 20:2

Treba imati na umu da je ova zemlja osnova svih ovih "svjetova" i dispencija, i da, iako vjekovi prolaze i dispencije se mijenjaju, zemlja i dalje nastavlja—"Zemlja ostaje zauvijek." (Prop. 1:4) Slijedeći istu sliku, Petar svako od ovih razdoblja naziva zasebnim nebesima i zemljom. Ovdje riječ nebesa simbolizira više ili duhovne upravljačke moći, a zemlja simbolizira ljudsku vlast i društvene urede.

Tako su prva nebesa i zemlja, ili tada postojeći red i uređenje stvari, posluživši svojoj svrsi, završili u potopu. Ali

fizička nebesa (nebo i atmosfera) i fizička zemlja nisu prošli: ostali su. Tako će isto sadašnji svijet (nebesa i zemlja) proći uz veliku buku, vatru i topljenje—zbrku, nevolju i rasulo. Snažni čovjek (Sotona), budući svezan, borit će se da zadrži svoju moć. Sadašnji red ili uređenje vlade i društva, a ne fizičko nebo i zemlja, proći će. Sadašnja nebesa (moći duhovne kontrole) moraju ustupiti mjesto "novim nebesima"—Kristovoj duhovnoj kontroli.

Sadašnja zemlja (ljudsko društvo kako je sada organizirano pod Sotoninom kontrolom) mora se (simbolično) rastopiti i raspasti na početku "Dana Gospodnjeg", koji će "gorjeti kao peč." (Mal. 4:1) Zamijenit će ju "nova zemlja", tj. društvo reorganizirano u skladu s novim Knezom zemlje—Kristom. Pravednost, mir i ljubav će vladati među ljudima kada sadašnja uređenja ustupe mjesto novom i boljem kraljevstvu, čiji će temelj biti najstroža pravda.

Pavlu je dan uvid u sljedeću dispencijaciju, ili, kako ju on naziva, "svijet koji dolazi". On kaže da je "odnesen" (fizički

ili mentalno, ili oboje, nije mogao reći, stvari su mu izgledale tako stvarne) niz rijeku vremena do novog stanja stvari, u "novo nebo", dakle u "treće nebo". Tako je vidio stvari kakve će biti pod duhovnom kontrolom Krista, stvari koje nije smio otkriti. (2. Kor. 12:2-4) Nesumnjivo, to su bile iste stvari koje je Ivan kasnije vidio i koje mu je bilo dopušteno izraziti Crkvi u simbolima, koji se mogu razumjeti tek kada dođe vrijeme. Ivan je, u otkrivenju koje mu je naš Gospodin dao na otoku Patmosu, u viziji ponesen kroz ovo kršćansko doba i njegove promjenjive prizore crkve i države, do kraja sadašnjeg zlog svijeta ili epohe, i tamo je u proročkim vizijama vidio Sotonu svezanoga, Krista kako vlada, i novo nebo i novu zemlju uspostavljene; jer su prijašnje nebo i zemlja prošli. Otkr. 21:1

VJEKOV I DISPENZACIJE

Sada zapažamo vjekove u koje su ove velike epohe podijeljene, kao što je ilustrirano na dijagramu ispod.

Druga epoha, ili "svijet koji je sada", uključuje tri doba, od kojih je svako jedan korak u Božjem planu za rušenje zla. Svaki korak je viši od onoga koji mu prethodi i nosi plan naprijed i bliže dovršenju.

Treća velika epoha—"svijet koji dolazi"—buduća od drugog Kristovog dolaska, obuhvaća Milenijsko doba, ili "vremena obnove"; a nakon nje slijede druga "doba koja dolaze", čije pojedinosti nisu otkrivene. Sadašnja otkrivenja bave se čovjekovim oporavkom od grijeha, a ne vječnošću slave koja će uslijediti.

Prvo doba u "svijetu koji je sada" nazivamo PATRIJARHALNIM DOBOM, ili dispencijom, jer su tijekom tog razdoblja Božja postupanja i naklonost bili usmjereni samo prema nekolicini pojedinaca, dok je ostatak čovječanstva bio gotovo ignoriran. Takvi privilegirani pojedinci bili su patrijarsi Noa, Abraham, Izak i Jakov. Čini se da je svaki od njih redom bio Božji izabranik. Jakovljevom smrću to je doba ili poredak postupanja završio.

Nakon Jakovljeve smrti, njegovi su se potomci prvi put počeli nazivati "dvanaest plemena Izraelovih", i zajedno su od Boga bili priznati kao njegov "osobiti narod"; i kroz tipične su žrtve oni tipično bili "sveti narod", odvojen od drugih naroda za posebnu svrhu, i stoga su trebali uživati određene posebne naklonosti.

Vrijeme dodijeljeno ovom obilježju božanskog plana, koje počinje ovdje i završava Kristovom smrću, mi nazivamo ŽIDOVSKIM DOBOM, ili dispencijom Zakona. Tijekom tog doba Bog je posebno blagoslivljao taj narod. Dao im je svoj zakon; sklopio je s njima poseban savez; dao im je Svetište, čija je shekinah slava u Svetinji nad svetinjama predstavljala Jehovinu prisutnost među njima kao njihovog Vođe i Kralja. Njima je poslao proroke, i na kraju svog Sina. Isus je činio svoja čuda i poučavao u njihovoj sredini, te nije htio ni sam ići drugima, niti je svojim učenicima dopustio da idu okolnim narodima. Poslao ih je govoreći: "Ne idite na put pogana i ni u koji samarijanski grad ne ulazite; nego radije idite k izgubljenim ovcima doma Izraelova." (Mat. 10:5,6) I ponovno je rekao: "Ja sam poslan samo k izgubljenim ovcima doma Izraelova." (Mat. 15:24) Da je ova nacionalna naklonost završila njihovim odbacivanjem i razapinjanjem Isusa,

vidljivo je iz Isusovih riječi kada je, pet dana prije svog raspeća, izjavio: "Evo, kuća vam se ostavlja pusta." Mat. 23:38

Tamo, Isusovom smrću, započelo je novo doba—KRŠĆANSKO DOBA ili EVANĐEOSKA DISPENZACIJA, u kojoj se trebala naviještati radosna vijest o opravdanju, ne samo Židovima, nego svim narodima; jer je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakog čovjeka. Tijekom ovog Evanđeoskog doba također postoji klasa pozvana na posebnu milost, kojoj su dana posebna obećanja; naime, oni koji vjerom prihvaćaju Krista Isusa kao svog Otkupitelja i Gospodina, slijedeći njegove stope.

Evanđeoski se proglas razglasio širom zemlje tijekom gotovo tisuću devetsto godina, tako da se sada može reći da se više ili manje propovijedao u svakom narodu. On nije obratio nacije—nije ni bilo zamišljeno da to učini u ovom dobu; ali je odabrao tu i tamo neke, ukupno "malo stado", kao što je Isus i prorekao (Luka 12:32), kojima se svidjelo Ocu dati Kraljevstvo u dobu koje će uslijediti nakon ovoga.

S ovim dobom završava "sadašnji zli svijet"; i dobro upamtite da, dok je Bog tako dopuštao prevlast i vladavinu zla, naizgled na štetu svog cilja, njegovi su duboki naumi ipak postojano napredovali prema utvrđenom i određenom planu, i to u točno onom redu razdoblja koja je odredio. Na kraju ovog doba, i u zoru njegovog nasljednika, Milenijskog doba, Sotona treba biti svezan i njegova moć zbačena, kao priprema za uspostavu Kristovog kraljevstva i početak "svijeta koji dolazi, u kojem prebiva pravednost."

Milenij, što znači tisuću godina, prema općem se pristanku koristi kao naziv za razdoblje spomenuto u Otkr. 20:4—tisuću godina Kristove vladavine, prvo doba u "svijetu koji dolazi". Tijekom Milenijskog doba doći će do obnove svega izgubljenog Adamovim padom (Djela 3:19-21), i prije njegovog završetka svaka će suza biti obrisana. Izvan njegovih granica, u vjekovima blaženstva koji slijede, više neće biti smrti, ni tuge ni plača; niti će više biti boli. Prijašnje stvari će proći. (Otkr. 21:4) Božja otkrivenja dalje ne ulaze u pojedinosti, i tu stajemo.

Ovdje smo samo bacili pogled na puki nacrt ovog plana vjekova. Što ga više budemo proučavali, to ćemo više u

njemu nalaziti savršeni sklad, ljepotu i red. Svako doba treba ispuniti svoj dio, neophodan za potpuni razvoj Božjeg plana u cjelini. Plan je progresivan, postupno se razvija iz doba u doba, prema gore i naprijed do grandioznog ispunjenja prvotne zamisli Božanskog Arhitekta, "koji sve čini po odluci svoje volje." (Ef. 1:11) Nijedno od ovih velikih razdoblja nije ni sat predugo ni prekratko za ostvarenje svoje svrhe. Bog je mudri ekonomist kako vremena tako i sredstava, iako su njegovi resursi beskonačni; i nijedna sila, ma koliko zlobna, ni na trenutak ne usporava niti osujećuje njegove namjere. Sve stvari, zle kao i dobre, pod božanskim nadzorom i upravljanjem, djeluju zajedno na ostvarenju njegove volje.

Nepoučenom i nediscipliniranom umu, koji može vidjeti samo mali dio zamršenog mehanizma Božjeg plana, on se čini poput anarhije, zbrke i neuspjeha, baš kao što bi se cjelina, ili čak i dio složenog stroja, činili djetetu. Njegovom nezrelom i nepodučenom umu on je neshvatljiv, a suprotni pokreti njegovih kotača i remenja samo su zbrka. Ali zrelost i istraživanje pokazat će da je ta prividna zbrka predivan sklad koji donosi dobre rezultate. Stroj je, međutim, bio jednako uspješan prije nego što je dijete shvatilo njegovo funkcioniranje kao i poslije. Stoga, dok je Božji plan u uspješnom djelovanju, i bio je vjekovima, čovjek prima potrebnu disciplinu, ne samo kako bi mu se omogućilo da shvati njegova zamršena djelovanja, već i da iskusi njegove blagoslovljene rezultate.

Dok nastavljamo proučavati božanski plan, presudno je da u sjećanju zadržimo ove vjekove te njihove posebnosti i ciljeve; jer ni u jednom od njih ne može se sagledati čitav plan, već u svima njima, baš kao što jedna karika nije lanac, ali više spojenih karika čini lanac. Ispravne predodžbe o cijelom planu dobivamo uočavajući prepoznatljiva obilježja svakog dijela, i tako smo osposobljeni ispravno razlagati Riječ istine.

Izjava Riječi koja pripada jednoj epohi, ili dispenciji, ne bi se trebala primjenjivati na drugu, jer stvari navedene za jedno doba nisu uvijek istinite za drugo. Na primjer, bila bi neistina reći za sadašnje vrijeme da je spoznaja Gospodina ispunila cijelu zemlju, ili da nema potrebe reći svome bližnjemu: Spoznaj Gospodina. (Iza. 11:9; Jer. 31:34) To u ovom dobu nije istina, i ne može biti istina sve dok Gospodin, vrativši se, ne uspostavi svoje kraljevstvo; jer su

kroz ovo doba postojale mnoge zavodničke obmane, a rečeno nam je da će čak i na samom kraju doba—"U posljednjim danima... zli ljudi i zavodnici napredovati sa zla na gore, zavaravajući i bivajući zavaravani." (2. Tim. 3:1,13) Kao rezultat Mesijine vladavine tijekom Milenijskog doba, znanje i pravednost pokrit će zemlju kao što vode prekrivaju more.

Slična pogreška, i to vrlo česta, jest pretpostavka da je Božje kraljevstvo sada uspostavljeno i da vlada nad zemljom, te da se njegova volja sada vrši među narodima. To je očito daleko od istine, jer se kraljevstva ovog svijeta podupiru i obogaćuju ugnjetavanjem, nepravdom i prijevarom u tolikoj mjeri koliko to dopušta rastuća inteligencija ljudi. Sotona, sadašnji "knez ovoga svijeta", tek treba biti istisnut, a ta kraljevstva, koja su sada pod njegovom kontrolom, moraju postati kraljevstva našeg Gospodina i njegovog Pomazanika, kada on preuzme svoju veliku moć i zavlada.

Prema svjetlu koje sada pripada kućanstvu vjere, mi uočavamo taj sustav i red koji obilježavaju veličanstvene korake našeg Boga kroz prošla doba, i snažno smo podsjećeni na predivne stihove Cowpera, nadahnute živom vjerom, koji je vjerovao ondje gdje nije mogao pratiti korake Svemogućeg Jehove:

*Bog djeluje na tajanstven način,
Svoja čudesa da ostvari:
Svoje korake on sadi u more,
I na oluji on jaši.*

*Duboko u nedokučivim rudnicima
Nepogrešive vještine,
Pohranjuje on svoje svijetle naume,
I vrši svoju suverenu volju.*

*Prestrašeni sveci, ohrabrite se;
Oblaci kojih se toliko bojite
Puni su milosrđa i slomit će se
U blagoslovima na vašoj glavi.*

*Ne sudite Gospodina slabim razumom,
Već uzdajte se u milost njegovu.
Iza strogoga lica providnosti
Skriva on lice nasmijano.*

*Njegove će namjere brzo sazreti,
Otkrivajući se svakoga sata.
Pupoljak možda gorka je okusa,
Ali sladak bit će cvijet.*

*Slijepa nevjera sigurno će zalutati,
I uzaludno ispitivati njegovo djelo.
Bog je vlastiti svoj tumač,
I on će sve to razjasniti.*

— — — — —

*Ne znam put što je preda mnom,
Radosti ni tuge što može donijeti;
Koji oblaci nad budućnošću vise,
Koje cvijeće uz put može niknuti.*

*But postoji Netko tko će putovati uza me,
Tko me ni u dobru ni u zlu neće napustiti;
I ovo je moja utjeha i mir,
'On poznaje put kojim mi je ići.'*

BIBLIJSKA ISTINA O LJUDIMA KOJI NIKADA NISU PRIHVATILI ISUSA - NASTAVAK

2. Koga Bog želi spasiti?

Sveto pismo jasno navodi da je Božja želja da se svi ljudi spase i dođu do pokajanja, a ne samo nekolicina odabranih. Sljedeći stihovi pokazuju Božju širu namjeru i sposobnost da ostvari tu svrhu.

2. Petrova 3:9: *Gospodin je... strpljiv... ne želeći da itko propadne, nego da svi dođu do pokajanja.*

1. Timoteju 2:4: *Koji hoće da se svi ljudi spase i dođu do spoznaje istine.*

Ivan 3:17: *Jer Bog nije poslao svoga Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet po njemu spasi.*

Izaija 14:24: *Zakleo se GOSPODIN nad Vojskama, govoreći: "Zasigurno, kako sam zamislio, tako će se i zbiti, i kako sam naumio, tako će i ostati" (vidi također Izaija 46:9-11; 45:22-23).*

Odlomci iz Izaije pokazuju da Bog može ostvariti sve što je naumio. Ako On želi spasiti sve, dovoljno je moćan i dovoljno mudar da osmisli plan spasenja kako bi to i ostvario. No, može li On dati svim ljudskim bićima, pa čak i onima koji to trenutno ne žele, najbolju moguću priliku za vječno spasenje? Otkrijmo to nastavljajući naše istraživanje kroz pitanja koja slijede.

KLJUČNI ZAKLJUČCI

- Bog želi da se svi ljudi spase i dođu do pokajanja.
- Višestruki stihovi iz Svetog pisma potvrđuju Božju širu namjeru i sposobnost da spasi sve.

Sada kada smo vidjeli Božju želju da se svi spase, istražimo tko je zapravo uključen u ovaj plan. Odgovor će razjasniti je li spasenje ograničeno samo na odabranu skupinu ili je otvoreno za cijelo čovječanstvo.

3. Koji su ljudi uključeni u Božji plan spasenja?

Bog planira ostvariti svoju želju da svima pruži priliku za spasenje. Ovo nije univerzalno spasenje; nego je to prilika za spasenje za svakoga, povrh onoga što je većina čovječanstva ikada iskusila tijekom svog života. To će postati jasnije dok budemo prolazili kroz svaki odjeljak.

Postanak 22:18: *U tvom će sjemenu biti blagoslovljeni svi narodi na zemlji... (vidi također Postanak 12:3; 18:18-19)*

Luka 2:10: *...anđeo im reče: "Ne bojte se, jer evo, donosim vam dobru vijest o velikoj radosti koja će biti za sav narod."*

Hebrejima 2:9: *Ali vidimo Isusa, koji je bio učinjen malo manjim od anđela da bi... okusio smrt za svakoga.*

Ivan 12:32: *A ja, kad budem uzdignut sa zemlje, sve ću ljude privući k sebi.*

Ivan 1:9: *Isus je bio istinsko svjetlo, koje rasvjetljuje svakog čovjeka koji dolazi na svijet.*

Izaija 40:5: *Slava će se GOSPODNJA objaviti, i svako će je tijelo zajedno vidjeti; jer su usta GOSPODNJA to izgovorila.*

Gore navedeni stihovi ukazuju na to da će Bog ostvariti svoju želju planom spasenja koji je sveobuhvatan, koji se proteže na svaki narod, sve ljude i svako tijelo—nitko nije isključen iz mogućnosti da bude blagoslovljen.

KLJUČNI ZAKLJUČCI

- Božji plan je sveobuhvatan, proteže se na svaki narod i sve ljude.
- Nitko nije isključen iz prilike da bude blagoslovljen.

Imajući u vidu široki opseg Božjeg milosrđa, moramo se zapitati: Je li nebeska nada vjernih kršćana jedino spasenje ili Biblija otkriva zemaljsku obnovu za ostatak tvorevine koja uzdiše? Ispitajmo biblijske dokaze o različitim ulogama i nagradama koje se nalaze unutar Božjeg raznolikog plana.

4. Mogu li biti spašeni i vjerni kršćani i ostatak čovječanstva?

Biblija uči da će dvije skupine biti spašene: prvo vjerni kršćani, a zatim ostatak čovječanstva u Božjem budućem kraljevstvu, svaka s različitim ulogama i nagradama.

1. Ivanova 2:2: *(Weymouth) On je žrtva pomirnice za naše grijehe, i ne samo za naše, nego i za grijehe cijeloga svijeta.*

1. Timoteju 4:10: *... Bog... je Spasitelj svih ljudi, osobito onih koji vjeruju.*

Riječ "osobito" označava posebnu nagradu vjernim kršćanima, iznad i povrh ostatka čovječanstva.

Otkrivenje 22:17: *I duh i zaručnica govore: "Dođi!" I tko čuje, neka kaže: "Dođi!" I tko je žedan, neka dođe. Tko god želi, neka uzme vode života zabadava.*

Ovo opisuje vrijeme nakon što "zaručnica" (tj. vjerni kršćani) bude na nebu (Otkrivenje 21:3-6). Kao budući kraljevi, svećenici i suci na zemlji, "Kristova zaručnica" pozvat će čovječanstvo da sudjeluje u pravednom i mirnom kraljevstvu na zemlji. Više o tome u kasnijim odjeljcima.

Rimljanima 8:19-21: *Jer stvorenje sa željnim iščekivanjem čeka objavu sinova Božjih... u nadi; jer će i samo stvorenje (uključujući vjerne kršćane kao sinove Božje—kao i ostatak stvorenja) biti oslobođeno ropstva pokvarljivosti u slavnu slobodu djece Božje.*

Ovaj odlomak objašnjava da cijelo stvorenje ima nadu (stih 20) i da je željno iščekivalo sinove Božje—Kristovu zaručnicu koja će, sa svojim zaručnikom (Isusom), donijeti na zemlju Božje pravedno i mirno kraljevstvo te izbaviti cijelo stvorenje u slavnu slobodu djece Božje.

Postanak 22:17-18: *(KJV) Da ću te doista blagosloviti i tvoje sjeme umnožiti kao zvijezde na nebu i kao pijesak na morskoj obali; i tvoje će sjeme zaposjesti vrata svojih neprijatelja; i u tvom će sjemenu biti blagoslovljeni svi narodi na zemlji; zato što si poslušao moj glas.*

Ovo obećanje dano Abrahamu opisuje dvije klase koje će primiti blagoslov od Boga kada Njegovo kraljevstvo bude uspostavljeno.

- Zvijezde na nebu (tj. Abrahamovo duhovno sjeme—udovi Kristova tijela).

- Pijesak na morskoj obali (počevši s Izraelom, prirodnim Abrahamovim sjemenom, i vodeći do blagoslova svih naroda na zemlji).

Primijetite da postoje dvije skupine, dva spasenja, jedan Spasitelj! Tvoje sjeme (duhovno i prirodno Abrahamovo sjeme—s Isusom kao njihovom glavom).

Svi ovi stihovi zajedno dokazuju da Bog ima plan spasiti i nagraditi vjerne kršćane, ali također ima i milosrdan plan spasiti sve voljne iz čovječanstva u svom budućem kraljevstvu. Razmislite o tome na ovaj način: Zašto Bog prvo poziva 'zvijezde' ("udove Kristova tijela" ili "vjerne kršćane")? Ne da bi isključio svijet, već da bi pripremio učitelje. Prije nego što 'sve obitelji na zemlji' budu mogle biti blagoslovljene, 'Sjeme' mora biti upotpunjeno. Udovi Kristova tijela su kanal kroz koji teče blagoslov, a ne jedina skupina koja je blagoslovljena.

Dvije će skupine biti spašene: Vjerni kršćani sada, i svijet čovječanstva u Božjem budućem kraljevstvu na zemlji.

U kasnijim odjeljcima ove brošure vidjet ćemo kako spasenje za vjerne kršćane uključuje nagrade daleko veće od onih za čovječanstvo (većinu). To nas podsjeća na kršćansku pjesmu slavljenja Briana Doerksena, "Dođi, sad je vrijeme za slavljenje":

*Jednog će dana svaki jezik priznati da si ti Bog.
Jednog će se dana svako koljeno saviti.
Ipak, najveće blago ostaje za one
koji te rado izabiru sada.*

KLJUČNI ZAKLJUČCI

- Biblija uči da će dvije skupine biti spašene: vjerni kršćani u ovom dobu, te ostatak čovječanstva u Božjem budućem kraljevstvu.
- Vjerni će kršćani primiti posebnu nagradu i odgovornost, ali će spasenje također biti dostupno svima.

Razumijevanje toga tko može biti spašen dovodi nas do druge važne teme: Tko će uskrsnuti? Obećanje o uskrsnuću središnje je za nadu koja se nudi u Svetom pismu i odnosi se na svaku osobu koja je ikada živjela.

5. Tko će biti uskrsnut iz mrtvih?

Sveto pismo potvrđuje da će svi—i "pravedni i nepravedni"—uskrsnuti, osiguravajući svima priliku za život i blagoslov.

Djela apostolska 24:15: *Imam nadu u Boga, koju i oni sami prihvataju, da će biti uskrsnuće mrtvih, i pravednih i nepravednih.*

Ivan 5:28-29: *Ne čudite se tome; jer dolazi čas u koji će svi koji su u grobovima čuti njegov glas i izaći...*

Rimljanima 5:18: *Zato, kao što je prijestupom jednoga čovjeka osuda došla na sve ljude, tako je i pravednim djelom jednoga besplatni dar došao na sve ljude, što rezultira opravdanjem života.*

Kako se ovaj besplatni dar može primijeniti na one koji su živjeli prije Isusova rođenja ili na one koji su odgajani u religijama različitim od kršćanstva? Budući da nikada nisu imali priliku čuti za njega, oni mogu imati koristi od ovog dara samo ako budu vraćeni u život.

1. Korinćanima 15:21-22: *Jer budući da je po čovjeku došla smrt, po čovjeku je došlo i uskrsnuće mrtvih. Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi biti oživljeni.*

Ovi biblijski stihovi jasno pokazuju da će svatko tko je ikada živio biti uskrsnut iz mrtvih i dobit će priliku povjerovati pod povoljnijim uvjetima.

Sjetite se obećanja Abrahamu:

Djela apostolska 3:25: ... savez koji je Bog sklopio s našim ocima, govoreći Abrahamu: "I u tvom će sjemenu biti blagoslovljene sve obitelji na zemlji."

Očito je da SVE obitelji na zemlji još nisu blagoslovljene. Oko sebe vidimo ljude koji cijeli život trpe ugnjetavanje i nepravdu, one koji znaju samo za glad i siromaštvo. Mnogi žive u ratnim zonama u stalnom strahu za sebe i svoje obitelji, ili u neciviliziranim dijelovima svijeta bez osnovnih ljudskih uvjeta. Možemo biti sigurni da je ispunjenje ovog obećanja još uvijek u budućnosti jer znamo da Bog nije lažac (Brojevi 23:19; Titu 1:2; Hebrejima 6:18), i da je i više nego sposoban ispuniti svako obećanje koje daje (Izaija 14:24; 55:11).

KLJUČNI ZAKLJUČCI

- Svi—i pravedni i nepravedni—bit će uskrsnuti.
- Uskrsnuće osigurava da svi imaju priliku za život i blagoslov.

Znajući da će svi uskrsnuti, sljedeće pitanje tiče se vremena. Događa li se ovo buđenje u trenutku kada osoba umre ili je Bog odredio specifično buduće vrijeme za obnovu svijeta? Istražimo biblijske dokaze za Božji određeni dan života i blagoslova.

6. Kada će ljudi biti uskrsnuti iz mrtvih?

Uskrsnuće za cijelo čovječanstvo predviđeno je za Božje određeno vrijeme, nakon što trenutni svjetski poredak bude zamijenjen Njegovim pravednim kraljevstvom. Razmotrite sljedeće stihove.

1. Timoteju 2:3-6 (KJV): *Jer je to dobro i ugodno u očima Boga, našega Spasitelja; Koji hoće da se svi ljudi spase i dođu do spoznaje istine. Jer jedan je Bog i jedan posrednik između Boga i ljudi, čovjek Krist Isus; Koji je dao sebe kao otkupninu za sve, za svjedočanstvo u svoje vrijeme.*

Kako drugi prijevodi prevode kraj ovog odlomka?

- **Montgomery:** da se posvjedoči u svoje vrijeme.
- **Webster:** da se posvjedoči u dotično vrijeme.
- **Tyndale:** o čemu će se posvjedočiti u pravo doba.
- **NAS:** svjedočanstvo dano u pravo vrijeme.
- **RVIC:** svjedočanstvo koje će se iznijeti u svoje vrijeme.

Božje pravo vrijeme da Kristovo svjedočanstvo dosegne svijet još je uvijek u budućnosti.

Što se mora dogoditi prije nego što čovječanstvo bude moglo uskrsnuti iz mrtvih?

Sefanija 3:8-9: (NASB) *Zato me čekajte, govori GOSPODIN, do dana kada ću se podići kao svjedok. Doista, moja je odluka da okupim narode, da saberem kraljevstva, da na njih izlijem svoju osudu, sav svoj plamteći gnjev; jer će sva zemlja biti proždrt vatrom moje revnosti. Jer tada ću narodima dati čiste usne, da svi oni mogu prizivati ime GOSPODNJE, da mu služe rame uz rame.*

Ljudi ne mogu prizivati ime GOSPODNJE ako su doslovno uništeni vatrom. U Svetom pismu, vatra je simbol ili uništenja (Matej 3:11-12) ili pročišćenja (1. Petrova 1:7; Malahija 3:2-3). U peći se zlato pročišćava spaljivanjem nečistoća, troske. Dakle, vatra koju opisuje Sefanija služi za pročišćavanje naroda. Nakon spaljivanja, Bog ljudima daje "čiste usne". Moramo tražiti rješenje za zemlju koja je uništena vatrom, ali gdje ljudi još uvijek postoje kako bi služili Bogu.

Božji gnjev usmjeren je protiv svjetskog sustava zla koji je pod Sotoninom kontrolom (2. Korinćanima 4:4; Efežanima 2:2). Postojeći društveni poredak bit će proždrt vatrom Božje revnosti. Njegova je osuda usmjerena protiv svake nepravde, svakog bezakonja i svake laži. Zatim će On uspostaviti novu zemlju (Otkrivenje 21:1), novi pročišćeni i pravedni društveni poredak pod Njegovom kontrolom. Nevjernički svijet bit će uskrsnut iz mrtvih i vidjet će ispunjenje svojih nada time što će biti oslobođeni iz ropstva pokvarljivosti i dobiti priliku za vječni život.

Rimljanima 8:19-21: *Jer stvorenje sa željnim iščekivanjem čeka objavu sinova Božjih... u nadi; jer će i samo stvorenje biti oslobođeno ropstva pokvarljivosti u slavnu slobodu djece Božje.*

Čovječanstvo koje pati čezne za boljom budućnošću. Bog obećava da će ih uskrsnuti iz mrtvih i vratiti im zdravlje dok budu živjeli u rajskim uvjetima. Ovi su odlomci puni nade i otkrivaju istinski milosrdan i pun ljubavi karakter Boga.

Bog je Bog mudrosti i reda. On nije propustio spasiti milijarde onih koji su umrli u neznanju; naprotiv, On je odredio uredan raspored za svaki dio svoga plana. Danas je 'pravo vrijeme' za pozivanje Crkve—onih koji sada vjeruju. Nadolazeći Milenij bit će 'pravo vrijeme' za ostatak svijeta da čuje evanđelje. Kao što predlaže 1. Timoteju 2:6, ovo nije 'druga prilika', već prva i jedina poštena prilika za svaku

osobu da čuje i razumije svjedočanstvo o Božjem predivnom planu u Njegovo pravo vrijeme.

KLJUČNI ZAKLJUČCI

- Uskrsnuće cijelog čovječanstva nastaviti će se nakon što Bog uspostavi svoje pravedno kraljevstvo, označavajući novu eru u kojoj se svakome pruža prilika za život pod idealnim uvjetima.
- Ovo buduće uskrsnuće osigurava da će svaka osoba, bez obzira na svoju prošlost, imati poštenu priliku učiti o Bogu i odgovoriti na Njegovu ponudu spasenja.

Dok ispitujemo vrijeme i proces uskrsnuća, prirodno pitanje koje se ponekad postavlja jest: "Zašto Isus nije pokušao obratiti svakoga tijekom svoje zemaljske službe?" Odgovor postaje jasan kada shvatimo da je Bog osmislio dva doba spasenja.

POGLAVLJE 1: RAZUMIJEVANJE ZAŠTO BOG DOPUŠTA ZLO I NJEGOVA SUOSJEĆAJNOST

Uvod

Pitanje zašto Bog dopušta zlo najprije zahtijeva definiciju. Zlo se definira kao ono što proizvodi nesreću; bilo što što izravno ili neizravno uzrokuje patnju bilo koje vrste. Zlo se može podijeliti u dvije kategorije. Postoje moralne nepravde ili zla koja pojedinci nanose, uzrokujući pritom patnju drugih. Postoje i prirodne katastrofe koje su prouzročile mnogo patnje – poput potresa, cunamija i tajfuna.

Iako su svi kršćani upoznati s Isusovim suosjećanjem i suzama, naše proučavanje ove teme dodaje još jednu dimenziju tom pitanju. Zlo ne rezultira samo ljudskom patnjom, već i Božjom patnjom.

Postanak 6:6: ...Jahve pokaja... i ražalosti u srcu.

Izaija 63:9: U svakoj njihovoj tjeskobi on [Bog] je bio tjeskoban.

Da, kada čovjek pati, pati i naš Nebeski Otac. Razumijevanje da Bog može patiti osnova je za svaku raspravu o tome zašto Bog dopušta zlo. Kršćanski teolozi tijekom proteklih stoljeća učili su da je Bog bez strasti i da ne može osjećati suosjećanje prema patnji čovječanstva.¹ Mnogi su na to odgovorili – može li bezosjećajan Bog voljeti? Koncept koji prihvaća ideju da Bog ne može patiti mora odgovoriti na pitanje – može li Bog doista voljeti?

Osvrt proroka Jeremije na Božje „suze” (Jeremija 14:17) potvrđuje prekrasan uvid u Božju ljubav koji je napisao jedan suosjećajni pastor.² Načelo koje se podučava u Božanskoj Riječi, da istinska ljubav plače s onima koji plaču i raduje se s onima koji se raduju, jest ono koje je također oprimjereno u Božanskom karakteru. Ali Bog nije čovjek.

On nije vezan ljudskim ograničenjima. Božja sposobnost da pati ne narušava Njegov duševni mir. Njegova očinska ljubav koja dijeli tuge Njegove ljudske obitelji ne sadrži nikakvu tjeskobu u vezi s njihovom vječnom dobrobiti.

S božanskim spokojem Njegova je mudrost isplanirala vječnu dobrobit za sve, i u svom spokoju On zna da će Njegova božanska ljubav i moć postići taj cilj. Naslov ove knjižice – I Bog je plakao – temelji se na Jeremiji 9:9-11 i 14:17, gdje Bog govori o lijevanju „suza noć i dan” za „kćer mog naroda”. Calvinisti inzistiraju na tome da plače Jeremija, a ne Bog. Međutim, Bog je bio taj koji je rekao Jeremiji da poruči Judi da On, Bog, plače zbog njihove nevolje.

Jahve govori: *Zar da ih zbog ovoga ne kaznim?... Zar da se moja duša ne osveti narodu kao što je ovaj? Za planine ću započeti plač i naricanje, i za pašnjake u pustinji tužaljku, jer su spaljeni, tako da nitko ne može proći kroz njih; niti ljudi mogu čuti glas stoke; ptice nebeske i zvijeri su pobjegle; nestale su... i učinit ću gradove Judine pustošom, bez stanovnika.*

Samo je Bog mogao reći „kći mog naroda”. Generacija Židova koja je živjela u Jeremijino doba bila je „kći” ili potomstvo Božjeg naroda, Izraela koji je izašao iz Egipta. U 17. i 18. stihu Bog, kao otac pun ljubavi, duboko osjeća kaznu nanесenu svom samovoljnom narodu.

U 14. poglavlju, 19. stihu, Jeremija govori. On pita Boga: „Zar si sasvim odbacio Judu?... Zašto si nas udario?” Primijetite riječ *nas*. Jeremija uključuje sebe kao dio Jude, Božjeg naroda ili „mog naroda” iz 17. stiha. Da, Bog kaže da je plakao nad nevoljom svog naroda. Jeremija uključuje sebe u „Moj narod” za kojim je Bog plakao.

Prvo, ovo će izlaganje razmotriti Pisma koja otkrivaju nježnost Božje očinske ljubavi dok On dijeli patnje svoje

djece. Zatim će se na pitanje – Zašto Bog dopušta zlo? – biblijski odgovoriti, otkrivajući vječne dobrobiti kako ljudske, tako i Božje patnje.

Poglavlje 1: I Bog je plakao

Jeremija 14:17: *Neka moje oči liju suze, dan i noć neka ne prestanu, jer je moj nesretni narod pretrpio tešku ozljedu, vrlo bolnu ranu.*

VRIJEME PRIJE POTOPA (2850.-2270. PR. KR.)

„Jahve vidje da je pokvarenost ljudska na zemlji velika... i ražalosti se u srcu” (Post. 6:5, 6).

Da, Bog je plakao.

EUROPA (1096.-1271. PO. KR.)

Tijekom križarskih ratova, kršćanski vojnici na putu u Svetu zemlju klali su Židove sakupljene u njihovim sinagogama. Krici tjeskobe prolamali su se do neba dok su drvene građevine spaljivane.

I Bog je plakao.

EUROPA (1184.-1799. PO. KR.)

Krv kršćanskih reformatora slobodno je tekla u rimokatoličkim zemljama dok je broj žrtava takozvane „Svete” inkvizicije iznosio milijune.

I Bog je plakao.

KRŠĆANSKI SVIJET (1450.-1850. PO. KR.)

Preko 20 milijuna crnih Afrikanaca bilo je porobljeno, a između 2 i 4 milijuna umrlo je na robovlasničkim brodovima još na moru tijekom putovanja „Srednjim prolazom” do robovlasničkih tržišta koja su uglavnom

vodili bijeli kršćani.

I Bog je plakao.

EUROPA (1933.-1945.)

Šest milijuna Židova bilo je proganjano, lovljeno, tjerano, iskasapljeno, ugušeno plinom i spaljeno u Holokaustu.

I Bog je plakao.

HIROŠIMA (6. KOLOVOZA 1945.)

Prva od dviju atomskih bombi odnijela je 129.558 žrtava i prestravila svijet.

I Bog je plakao.

SVIJET (20. STOLJEĆE)

Preko 175 milijuna ubijeno je kao rezultat nemilosrdnih vladinih politika nacističke Njemačke, komunističke vladavine (SSSR, Kina, Kambodža) itd.

I Bog je plakao.

ZEMLJE TREĆEG SVIJETA (21. STOLJEĆE)

Procjenjuje se da oko 14 milijuna djece mlađe od pet godina diljem svijeta pati od teške akutne pothranjenosti, također poznate kao teško propadanje, no samo 25 posto teško pothranjene djece ima pristup liječenju koje spašava živote.

I Bog je i dalje plakao.

PANDEMIJA NALIK KUGI (2020. – ?)

Podsjećajući na pošasti prošlih stoljeća – s milijunima koji pate – nastavlja predstavljati izazov nacionalnim i svjetskim zdravstvenim organizacijama.

Zatim, tu su osobne tragedije voljenih osoba koje svakodnevno podnose stotine tisuća ljudi – besmislene smrti ili osakaćenja na autocestama, bebe rođene fizički deformirane ili mentalno zaostale te žrtve besmislenog kriminala. Uragani, poplave, tornada, potresi i druge katastrofe kradu živote milijuna u svojim naletima uništenja i neimaštine. Psihološke tragedije disfunkcionalnih obitelji, ovisnost o drogama i mnoštvo usamljenih, neurotičnih beskućnika zauzvrat su ostavili desetine tisuća obitelji emocionalno ožiljcima.

I Bog plače.

Da, te statistike pune dnevne vijesti, ali tek kada pogode nas ili naše voljene, bivamo preplavljeni bolom tragedije. Svakog dana te statistike imaju lica – milijune lica stvarnih ljudi, emocionalno i mentalno slomljenih. Krici bolesti, tuge, patnje i smrti okružuju zemaljsku kuglu. Nitko od nas ne može shvatiti golemost ukupnih patnji cijelog čovječanstva. Samo Bog može vidjeti i doista vidi ovu ogromnu sliku ljudskih jada. I Bog nastavlja plakati.

Jeremija 14:17 uvjerava nas da Bog čak plače i nad tragičnim gubitkom koji snalazi one koji su se pobunili protiv Njega. Da, Bogu je uistinu stalo kada patimo. On je zabrinut kada udari tragedija. Bog zna našu građu, da smo samo prah (Psalam 103:14). On shvaća da bi golemost ljudske patnje mogla navesti, i navodi, neke da posumnjaju u Njegovu ljubav, a druge da posumnjaju da On uopće postoji.

Beskonačni Stvoritelj i Bog svemira želi prenijeti pukim zemljanima – krhkom čovječanstvu – Svoje suosjećanje i ljubav prema nama. Kako netko tko je tako svemoguć može komunicirati svoju sposobnost patnje s konačnim čovjekom? On koristi slikovitost koju možemo razumjeti – „suze”. Daleko od toga da bi bila znak slabosti, Božja slikovitost lijevanja „suza” uvjerava nas u duboku očinsku brigu i zabrinutost.

Koliko je duboka Božja očinska ljubav?

Božje ophođenje s Izraelom u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti mikrokozmos je Njegovog odnosa sa cijelim čovječanstvom (Iz. 43 i 44; Rim. 11). Roditelj bi mogao disciplinirati dijete tako da ga pošalje u njegovu sobu za večer. Roditelj pun ljubavi osjeća bol djetetove kazne i često se prisjeća mnogih predivnih trenutaka koje su zajedno podijelili. Isto tako, Boga boli kada kažnjava Svoj narod. Poslušajte roditeljsku tugu Božju u Jeremiji 6:26.

„Ovako govori Jahve... O, moj jadni narode, obuci se u kostrijet... jer će iznenada razarač doći na nas”.

Ovo je nevjerovatno. Bog stavlja Sebe u sliku dijeljenja izraelske patnje. To nas uvjerava da Bog kažnjava u ljubavi. On kažnjava da bi iscijelio (Iz. 19:22). Poslušajte nostalgične misli Oca punog ljubavi dok kažnjava Izraela – neposlušnog sina.

Kao [ugodno poput] grožđe u pustinji, nađoh Izraela; kao rani plod na smokvi, u prvoj njezinoj sezoni, vidjeh vaše pretke.... Dok je Izrael bio dijete, ljubio sam ga, i iz Egipta dozvah sina svoga. — Hošea 9:10; 11:1

Ipak, što ih je Bog više zvao, to su oni bili neposlušniji.

Što sam ih više zvao, to su više odlazili od mene; Baalu su prinosili žrtve i palili tamjan idolima. A ja sam Efraima učio hodati, uzeo sam ih u svoje ruke; ali oni nisu znali da sam ih ja iscijelio. Vodio sam ih užitima ljudske dobrote, vezama ljubavi. Bio sam im kao oni koji podižu dojenče do svojih obraza. Sagnuo sam se k njima i nahranio ih. — Hošea 11:2-4

Izrael je nastavio izokretati Božje zakone i zanemarivati „siročad i udovice”. Izrečena je stroga kazna, ali ne bez posljedica i po Boga. Božje je srce potonulo u dubine tuge dok je povlačio Svoju zaštitu punu ljubavi. Bog je uskliknuo: „Predao sam ljubimicu srca svoga u ruke njezinih neprijatelja.” (Jer. 12:7).

Kada je stigla kazna, Izrael je plakao, ali Stvoritelj i Bog cijelog Svemira plakao je s njima.

Ovako govori Jahve nad Vojskama... Pozovite narikače. Neka... započnu tužaljku za nas, da iz naših očiju poteku suze, a s naših trepavica poteku vode. —

Jer. 9:17, 18

Bili su raspršeni na krajeve zemlje. Božja je kazna bila najteža prema Efraimu, kraljevstvu deset plemena Izraela. Ali Stvoritelj i Bog Svemira patio je s Efraimom (Jer. 14:17) u ovoj teškoj kazni raspršenja, kao što je zabilježeno u Njegovim daljnjim izrazima nostalgije:

Zaista, Efraim mi je dragi sin, dijete koje se mazi! Kad god bih se okrenuo protiv njega, moje bi misli još uvijek prebivale na njemu. Zato moje srce žudi za njim; s ljubavlju ću ga primiti natrag. Govori Jahve.

— Jer. 31:20, 21

Čak i dok je Efraim (Izrael) bio odbačen od milosti, Bog je u Svojoj nježnoj nostalgiji proročanski govorio o njemu kao o sinu koji će biti primljen natrag u ljubavi. Kako znamo da su Božji izrazi očinske ljubavi – ljubavi koja je osjećala izraelske patnje tijekom njezina kažnjavanja – bili istiniti? Kako znamo da su Božje nostalgične čežnje da vrati Izraela natrag u Svoju milost bile istinite?

Ponovno rođenje Države Izrael 1948. godine dokaz je tome. To je čudo povijesti. Nikada ranije državni poredak jedne nacije nije bio uništen, njezin narod raspršen na krajeve zemlje, a zatim ponovno okupljen gotovo 2000 godina kasnije u svojoj drevnoj domovini kako bi se ponovno rodio kao nacija. Božja očinska kazna puna ljubavi nastaviti će obnavljati židovski narod u potpunu milost i vjeru.

Da, Bog kažnjava da bi iscijelio. Postupna obnova Izraela prethodnica je obnove cijelog čovječanstva u Božju potpunu ljubav i milost u Njegovom Kraljevstvu. Zapravo, Rimljanima 11:15 navodi da će obnova Izraela u Božansku milost značiti život iz mrtvih za cijeli svijet. O, kakvog čudesnog Boga imamo! „U našoj tjeskobi On je tjeskoban [pati]”, a mi smo uvjereni da je Božja kazna rehabilitacijska

kako bi Njegova voljena, samovoljna djeca mogla biti vraćena u okrilje Njegove milosti.

Da, Bog kažnjava da bi iscijelio (Iz. 63:7-9; 19:22).

YADA

Slikovito govoreći, Božje suze prenose prikaz duboke očinske ljubavi i brige. Božja sposobnost da doživi patnje drugoga također se prenosi hebrejskim glagolom *yada*, koji se ponekad prevodi s „znati” ili „poznavao je”. *Yada* označava i intelektualni i emocionalni čin. Često se koristi za isticanje dubokog emocionalnog iskustva između dviju osoba. Stoga to također znači sposobnost gajenja duboke suosjećajne ljubavi – sposobnost da se osjete emocije druge osobe.

U Izlasku 3:7, „Jahve reče: 'Vidio sam nevolju svoga naroda u Egiptu i čuo njegov vapaj zbog njegovih tlačitelja; poznajem [*yada*] njegove patnje.’” Ovdje Bog izražava Svoju sposobnost da osjeti izraelske patnje kada su bili robovi u Egiptu.

Psalam 31:7: *Radovat ću se i veseliti se tvojoj dobroti, jer si vidio moju nevolju; Ti si spoznao [*yada*] tjeskobe moje duše.*

Da, Božja je suosjećajnost tako duboka da On zapravo poznaje, u smislu osjećanja, naše nevolje, tuge i tragedije.

Bog koji pati stavlja pitanje dopuštanja zla u praktičnu perspektivu. To više nije akademsko pitanje niti apstraktna filozofija. Ako Bog pati kada čovjek pati, zašto Bog dopušta patnju? Zašto Bog dopušta zlo koje uzrokuje patnju čovječanstva?

Bog zna kraj od samog početka (Iz. 46:9, 10). Božje predznanje dodaje još jednu dimenziju rasponu Božje patnje. Ako Bog dijeli našu patnju, zašto bi On osmislio plan koji bi rezultirao Njegovom vlastitom patnjom? Neki vjeruju u Boga i Njegovu nježnu brigu za Svoj narod, ali u svojoj osobnoj situaciji osjećaju da je Bog bio previše strog – naizgled nepravedan.

Pitanje više nije – zašto dobri ljudi pate ili zašto nedužna
djeca pate? Nego, zašto je Bog dopustio užasnu ljudsku

povijest krvi, tragedija, boli i duševne patnje koja bi
naprosto razdirala Njegove očinske emocije ljubavi?

BESPLATNA BROŠURA

BOG IMA PLAN

Pozivamo vas da preuzmete i pročitate našu besplatnu brošuru "**Bog Ima Plan**". Otkrijte dublje razumijevanje Božje namjere za čovječanstvo, Njegovu ljubav i svrhu iza svake patnje te obećanje o slavnoj budućnosti.

PREUZMITE OVDJE

KONTAKTIRAJTE NAS

Udruženi Istraživači Biblije

Kneza Branimira 18, 44010 Sisak

Telefon: 098 - 199 - 4362

Web: www.istrzivaciBiblijeuHrvatskoj.com